

25 milliónir tiknar út

Tá gjaldssteðgurin hjá Fossbankanum varð longdur fyri tveimum vikum síðani, hovdu kundar bankans tikið um tvær milliónir úr Fossbankanum gjögnum Indskyernes Garantifond – trygðargrunnin.

Mensíðani sær út til, at uppftur fleiri hava mist mótið, sum tíðin

er gingin, tí síðani tá eru 23 milliónir aftrat farnar úr bankanum, so talan nú er um 25 milliónir av teimum 319,4 milliónunum, ið stóðu sum innlán í bankanum, tá hann tíðliga mánamorgunin 11. október í skiftiættinum varð lýstur at fara í gjaldssteðg.

hj.

Royndu heilt til seinastu lötuna

Teir seinastu dagarnar varð arbeitt av øllum alvi fyri at finna eina loysn, so Fossbankin kundi bjargast, men einki kom burtur úr hesum

Líka til tað allarsíðsta varð roynt at finna eina ella aðra loysn, ið kundi bjarga Fossbankanum frá húsaganginum, ið kortini hekk sum ein höttan yvir bankanum.

– Vit hava arbeitt í alla nátt fyri at fáa gjørt eitt ella annað, men ikki bar til, segði Helgi Fossádal aftan á rættarfundin í gjár.

– Ein annar av teimum stóru útendsku innskjótaranum hevur verið inni í myndini, og var talan um at fáa fimm milliónir dollarar – ella um 35 milliónir krónur til veiga. Arbeitt hevur verið við hesari loysnini saman við loysnini hjá Spencer Hammond Eg kann tverri ikki upplýsa hvør hesin innskjótarin er, men hetta gekk so heldur ikki.

Á rættarfundinum, ið var fyrrapartin í gjár, sá ta fyrstu lötuna út til, at leiðslan fyri Fossbankan enn einaferð kundi hálða eina ella aðra kanin úr hattinum, so gjaldssteðgurin enn einaferð fór at verða longdur,

men fáar minuttir inn í rættarfundin komu boð úr Danmark frá sakføraranum hjá tí útendska innskjótaranum um, at ikki bar til at útvega peningin, talan hevði verið um at fáa fluttan á konto í danska tjóðbankanum í gjáramorgunin.

Átti nógv aðrenn

– Hesin innskjótarin hevði rættiliga nógv av penini í bankanum aðrenn, men her var alto einki at gera, segði Helgi Fossádal, ið mátti sláa seg til tols við, at hansara tíð í føroysku bankaverðini sum bankastjóri var farin.

– Tá síðsta vikan var av, sá so svart út, at eg misti mótið um, at vit fóru at fáa alt upp á pláss í tøkum tíma. Kortini royndu vit alt tað, okkum bar til at gera, og so ber jú ikki til at gera nakað meira við tað. Í nátt kundu vit so sláa fast, at Fossbankin fór at verða kravdur á húsagang, uttan at vit kundu gera meira fyri at forða tí.

hj.

Súsanna Dam, bankakvinna í 32 ár:

»Tað kennist lögð ikki at hava nakað arbeiði at fara til«

Skrivstovustjórin í Fossbankanum, 48 ára gamla Súsanna Dam, hevur verið við í Fossbankanum frá byrjan av og hevur arbeitt í banka í 32 ár. – Nú veit eg ikki, hvat hendir. Gomul bankafólk fáa ikki so nógvar kjansir í dag, sigur hon – týðiliga sera vónbrotin

Á einum steini, ið stendur uttan fyri tann lita svartmálaða sorinskrivarabygningin í Havn, situr ein 48 ára gomul kona og hyggur uttan um seg.

Súsanna Dam er navnið, og hon er eitt av teimum mest royndu bankafólkunum í landinum. Síðani hon var sekstan – í tilsamans 32 ár – hevur hon havt sitt lívsstarv í banka.

– Ja, tveir triðingar av lívinum eru farnir í hesum yrkinum, sigur Súsanna.

– Og nú veit eg ikki, hvat skal henda við mær. Tað sær ikki út til, at gomul bankafólk hava nakran serligan kjans í dag. Og tá eri eg kanska ikki tann, ið eri ringast fyri av okkum fimtan, ið nú fara at standa uttan nakað arbeiði.

Einki arbeiði at fara til

Súsanna Dam heldur, at tað kennist lögð, ikki longur at skula hava eitt arbeiði at fara til hvønn dag.

– Hetta er fyrstu ferð í lívinum, at eg eri komin í hesa steðuna, sigur hon. – Ongan tíð havi eg fyrstillað mær, at tað skuldi koma at ganga so vítt, at ein einki fekk at gera.

At hon er sera vónbrotin, er heilt týðiligt, og tað sæst væl á henni. Hon hevur eisini verið við í Fossbankanum, líka síðani hann sá

dagsins fyrri skjótt átta árum síðani.

– Tá vit í síni tíð byrjaðu, var eg ein av teimum, ið veruliga trúði, at hetta fór at bera til, og tá hevði eg eisini – eins og so mong onnur – grund til tað, sigur Súsanna Dam.

Tær sjei vikurnar eru burturspiltar

– Men í dag er øðrvísi vorðið. Eg hevði ikki roknað við, at tað fór at enda soleiðis, og heldur ikki hevði

eg væntað, at tað nú fór at enda galið, tí líka til tað síðsta varð arbeitt fyri at finna fram til eina loysn, ið kundi bjarga bankanum frá at fara á húsagang.

Súsanna Dam sigur, at hon á ein hátt hevði væntað, at gjaldssteðgurin fór at verða longdur eina ferð afturat.

– So varð ikki, og í dag kunnu vit bert sigga í eyguni, at alt tað arbeiðið, ið hevur verið gjørt hesar sjei vikurnar, Fossbankin hevur

verið í gjaldssteðgi, ikki hevur ført til nakað sum helst, sigur hon.

– Eg eri skuffað av, at als einki úrslit kundi koma burtur úr hesum. Tá ið tað at kalla beinanvegin gjørdist greitt, at frá almennu Føroyum kundi eingin hjálp av nøkrum slagi væntast, varð jú beinanvegin farið undir at royna okkurt annað, men tað er alt samalt til fánýtis nú.

hj.

Súsanna Dam
Mynd: Kalmar

Starvsfelagarnir: Súsanna hevur havt rætt alla tíðina

Nú Fossbankin er koyrdur á húsagang, standa øll fimtan starvsfólkini í bankanum uttan nakað arbeiði. Í gjár var væntandi, at tey finga uppsagnirnar.

Tey flestu teirra hava seks mánaða uppsagnartíð, og í fyrsta umfari fara í øllum førum fleiri av teimum at vera í

bankanum at geva eina hjálpanði hond við einum og øðrum, meðan arbeiði verður við húsaganginum.

– Fáa vit tilboð um eitt annað arbeiði, fara vit sjálvandi at taka av tí, siga fleiri av teimum. – Men í fyrsta umfari hevur eingin av okkum nakað annað.

Tey hava annars einki skeivt orð at bera leiðsluni í Fossbankanum: – Serliga hevur tað verið undrunarvert, at Súsanna Dam hevur havt so púra rætt í øllum tí, hon hevur sagt øll hesi sjei árini. Eisini hesaferð, siga tey.

hj.